

I dette bilag findes i venstre spalte lov om skolelæger i den gældende formulering, medens lovforslaget findes i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 1. Ved enhver under undervisningsministeriet hørende statsskole og kommunal skole skal der ved en skolelæge føres kontrol med sundhedstilstanden i skolen og foretages regelmæssige undersøgelser af skolebørnene.

Intet skolesøgende barn kan forlanges undtaget fra skolelægens undersøgelse eller fra den i § 3 omhandlede tuberkuloseundersøgelse, medmindre den pågældende ved hvert skoleårs begyndelse møder med attest fra en praktiserende læge om at være under tilsyn af denne af mindst samme omfang som det skolelægen påhviler. Børns udeblivelse fra skolelægens undersøgelse betragtes som skoleforsømmelse og behandles i folkeskolen efter reglerne i § 48 i lov om folkeskolen.

Stk. 2. Skolelægen fører samme tilsyn som efter stk. 1 med private skoler — friskoler og private eksamensskoler — i sit distrikt, for så vidt de private skoler ikke godtgør, at der allerede føres betryggende tilsyn med skolerne og børnene efter samme regler som for de offentlige skoler.

De pågældende skolers ret til statstilskud er betinget af, at de underordner sig denne lovs bestemmelser.

Stk. 3. For hjemmeunderviste børns vedkommende kan forældrene forlange, at de undersøges af skolelægen, når de møder på den kommunale skole i skoledistriktet til forud opgivet tid.

Stk. 4. Skolelægen har adgang til alle under hans tilsyn stående skoler og kan forlange sig alle lokaliteter, der benyttes af eleverne, forevist.

Forslaget.

§ 1. Kommunerne ansætter skolelæger, sundhedsplejersker, sygeplejersker og hjælpepersonale i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at der foretages forebyggende helbredsundersøgelser af alle børn i den undervisningspligtige alder og i børnehaveklasser og føres kontrol med sundhedstilstanden i skolerne.

Stk. 2. Efter kommunalbestyrelsens bestemmelse kan der tilbydes skolebørn over den undervisningspligtige alder forebyggende helbredsundersøgelser.

§ 3. Skolelægen kan fritage et barn for undersøgelser efter § 1, stk. 1, og § 2, stk. 1, såfremt det ved lægeattest godtgøres, at barnet på anden måde er undersøgt som efter disse bestemmelser.